

HOOFSTUK 8. DIE SAAD IS DIE WOORD

"Dit is dan die gelykenis: Die saad is die woord van God." – Lukas 8:11

Ek is van mening dat dit sonder aarseling gesê kan word dat daar in die hele natuur geen ander beeld is van God se Woord, wat so waar en so betekenisvol is as die beeld van die saad nie. Om hierin 'n volle geestelike insig te hê is 'n wonderlike genadegawe. Die punte van ooreenkoms is maklik om te noem. Daar is die skynbare onbelangrikheid van die saad - 'n klein dingetjie in vergelyking met die boom wat daaruit voortspruit. Daar is die lewe wat in die saad ingesluit is en sluimer in die dop. Daar is die noodsaaklikheid van geskikte voorbereide grond waarsonder groei onmoontlik is. Daar is die langsame groei waarvan die lang tyd groot geduld van die boer vereis. En daar is die vrug waarin die saad homself reproduseer en vermenigvuldig. In al hierdie opsigte leer die saad ons kosbare lesse met betrekking tot ons gebruik van God se Woord.

Daar is vereers, die **les van geloof**. Die geloof kyk nie na die uiterlike voorkoms nie. Sover as ons kan oordeel, lyk dit baie onwaarskynlik dat 'n Woord van God lewe in die siel kan gee, dat dit in ons die werklike genade bewerk waarvan dit praat, dat dit ons hele karakter sal verander en ons met krag sal vervul. En tog is dit so! As ons eers geleer het om te glo dat die Woord werklik die waarheid wat dit bevat, in ons kan werk, dan het ons een van die belangrikste geheime van ons Bybelstudie agtergekom. Ons sal dan elke woord ontvang as die waarborg en die krag van Goddelike werking.

Dan is daar die **les van arbeid**. Die saad moet vergader en bewaar word en in die voorbereide aarde gesit word. En so moet die verstand uit die Skrif die woorde versamel wat ons behoefte bevredig, dit verstaan en oorhandig aan die hart wat die enigste grond is waarin hierdie hemelse saad kan groei. Ons kan nie die lewe of die groei gee nie. Maar dit is ook nie nodig nie, die lewe is daar. Maar wat ons kan doen, is om die Woord in ons hart weg te bêre, te koester en dit daar te hou terwyl ons wag op die sonskyn wat van bo kom.

En die saad leer die **les van geduld**. Die uitwerking van die Woord op ons harte is in die meeste gevalle nie onmiddellik nie. Dit het tyd nodig om wortel te skiet en op te groei. Die woorde van Christus moet in ons bly. Ons moet nie net elke dag ons skat van Bybelkennis vermeerder nie - dit is maar net soos die versamel van die graan in 'n skuur - maar ons moet veral waghou oor daardie woorde van bevel of belofte wat ons ontvang het, en aan hulle plek gee in ons hart om sowel die wortels as die takke te laat uitsprei. Ons moet weet watter saad ons ingesit het en 'n afwagter, maar geduldige houding aankweek. Op die regte tyd sal ons oes as ons nie verslap nie.

En eindelijk kom ook die **les van vrugbaarheid**. Hoe gering daardie saadjie van die Woord van God ook al mag lyk, hoe swak sy lewe daar mag uitsien, hoe diep verborge die gedagte waarvan dit praat ook al mag wees, hoe swaar die stadige groei daarvan ook al ons geduld op die proef mag stel - **wees daarvan oortuig dat die vrug sal kom**. Die waarheid en lewe en krag van God waarvan die Woord die gedagte bevat het, sal self in jou groei en tot rypheid kom. En net soos 'n saadjie

vrugte dra wat dieselfde saad bevat vir verdere voortplanting, so sal die Woord nie net aan jou die vrugte bring wat dit beloof het nie, maar daardie vrug sal elke keer 'n saad word wat jy na andere oordra om lewe en seën mee te deel.

Nie net die woord nie, maar "*die koninkryk van die hemele is soos 'n ... saad.*" (**Matt. 13:31**). En die genade daarvan kom op geen ander manier nie as soos 'n verborge saadjie in die hart van die wedergeborene. Christus is 'n saad. Die Heilige Gees is 'n saad. Die liefde van God wat in die hart uitgestort is, is 'n saad. Die besondere grootheid van die krag wat in ons werk, is 'n saad. Die verborge lewe is daar in die hart, maar dit word nie onmiddellik of altyd in sy krag gevoel nie. Die Goddelike heerlikheid is daar, maar dikwels sonder gedaante of aantreklikheid. Dit kan slegs deur die geloof geken word. Ons moet daarop reken en daarvolgens optree selfs wanneer ons dit nie voel nie, en ons moet die ontkiëming en die groei daarvan afwag.

Namate hierdie sentrale waarheid elke keer deeglik verstaan en vasgehou word as die wet van al die hemelse lewe op aarde, word die studie van God se Woord 'n daad van geloof en afhanklikheid van die lewende God.

Gebed: Here Jesus Christus, ek glo met nederigheid, byna met bewing, in die Goddelike saad wat daar in die Woord is, en in die krag van God se Gees om dit in my lewe en ondervinding werklikheid te maak. Ek gee my hongerige hart onverdeeld oor om hierdie Goddelike saad te ontvang. En ek wag met absolute afhanklikheid en vertrou op God om die krag te vermeerder ver bo wat ons kan vra of dink.